

Zpravodajská zpráva

3. balíček - Sociální fond pro klimatická opatření „Fit for 55“

I. Popis problematiky

Dne 14. července 2021 předložila Evropská komise balíček návrhů s názvem „Fit for 55“, jehož cílem je dle záměru a proklamací vytvořit rámec pro dosažení klimatických cílů EU pro roky 2030 a 2050 stanovených v tzv. Evropském právním rámci pro klima¹, který bude přiměřený a sociálně spravedlivý, zachová a posílí inovace a konkurenceschopnost průmyslu EU a zároveň zajistí rovné podmínky pro hospodářské subjekty ze třetích zemí a podpoří vedoucí postavení EU v celosvětovém boji proti změně klimatu. **Součástí balíčku je i návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Sociální klimatický fond (dále jen SKF).**

SKF má být **ustaven na období 2025-2032 (8 let)** a má poskytnout členským státům **finanční prostředky na podporu politik zaměřených na řešení sociálních dopadů na zranitelné domácnosti, zranitelné mikro-podniky a zranitelné uživatele dopravy, které mohou být způsobeny zahrnutím sektorů budov a silniční dopravy do obchodování s emisemi skleníkových plynů.** (čl. 1). SKF tak má podpořit spravedlnost a solidaritu mezi členskými státy i v jejich rámci a zároveň zmírnit riziko energetické a dopravní chudoby.

Návrh nařízení stanoví každému členskému státu **povinnost předložit Komisi Sociální klimatický plán** (dále jen SKP) spolu s aktualizací Integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu zpracovaného v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu (čl. 3). Návrh dále stanovuje obsah SKP (čl. 4) a uvádí seznam uznatelných (čl. 6) a neuznatelných (čl. 7) opatření. SKF má podporovat činnosti, které plně respektují klimatické standardy a standardy životního prostředí a priority Unie a princip „významně neškodit“ (DNSH) ve smyslu čl. 17 nařízení 2020/852 (čl. 5).

Finanční objem SKF má činit 23,7 mld. EUR pro roky 2025–2027 a 48,5 mld. EUR pro roky 2028–2032 (čl. 9), což v součtu odpovídá 25 % očekávaných příjmů nahromaděných z dražby povolenek v rámci obchodování s emisemi budov a silniční dopravy. **ČS by měly přispět vlastními zdroji ve výši nejméně 50 % z celkových očekávaných nákladů Sociálních klimatických plánů (SKP), přičemž se očekává, že pro tento účel by měly mezi jinými využít příjmy z dražby svých povolenek v rámci emisního obchodování ve zmíněných dvou nových sektorech** (čl. 14).

EK má předložený SKP vyhodnotit (čl. 15) a na základě pozitivního hodnocení SKP uzavřít s ČS dohodu představující individuální právní závazek ve smyslu nařízení 2018/1046 („finanční nařízení EU“) (čl. 18). Platby ze SFK ve prospěch ČS mají být prováděny na základě dokončení relevantních dohodnutých milníků a cílů uvedených v SKP (čl. 19).

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2021/1119, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999

Členské státy mají mít při implementaci SKF povinnost přijmout veškerá vhodná opatření na ochranu finančních zájmů Unie (čl. 20) a zajistit, aby použití alokovaných finančních prostředků bylo v souladu s platnými předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy, zejména pokud jde o předcházení podvodům, korupci a střetu zájmů, jejich odhalování a nápravu. Za tímto účelem mají **členské státy zajistit účinný a efektivní systém vnitřní kontroly** a zpětné získávání neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých částek.

Další povinností členských států má být součinnost a **účinná koordinace SKF s dalšími programy a nástroji EU**.

Každé dva roky mají mít členské státy povinnost **předložit Komisi zprávu o provádění plánu**, která bude součástí Integrované vnitrostátní zprávy o pokroku v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999. Tato zpráva má zahrnovat mj. informace o počtu domácností v energetické chudobě, výsledcích opatření a investic či informace vykázané v rámci dlouhodobých strategií renovací budov.

Nařízení obsahuje tři přílohy. První stanovuje metodologii výpočtu maximální finanční alokace pro ČR.

Při výpočtu podílů jednotlivých členských zemí v SKF se má vycházet z **metodiky**, která bere v úvahu následující proměnné pro každý členský stát:

- obyvatelstvo ohrožené chudobou žijící ve venkovských oblastech (2019);
- emise oxidu uhličitého ze spalování paliv v domácnostech (průměr za období 2016-2018);
- **procento domácností ohrožených chudobou, které mají nedoplatky na účtech za veřejné služby (2019)**;
- celkový počet obyvatel (2019);
- HND na obyvatele členského státu měřený ve standardu kupní síly (2019);
- podíl referenčních emisí podle čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842 pro odvětví, na něž se vztahuje [kapitola IVa směrnice 2003/87/ES] (průměr za období 2016-2018).

Metodika dále stanoví, že podíl na celkové alokaci SKF členských států s HND na obyvatele pod 90 % průměru EU nesmí být nižší než jejich podíl na emisích EU v dotčených sektorech silniční dopravy a budov.

Druhá příloha uvádí maximální finanční alokaci na jednotlivé ČR.

Prostředky pro ČR jsou celkem alokovány v maximální výši zhruba 1,74 mld. EUR (44 mld. Kč). Na období 2025-2027 je alokováno necelých 570 mil. EUR (**14,5 mld. Kč**), na období 2028-2032 pak necelých 1,2 mld. EUR (**30 mld. Kč**). ČR se s alokovanými prostředky řadí na 11. místo, hned za Belgií a před Slovensko. Největšími příjemci jsou Polsko, Francie a Itálie. Nejméně by naopak měly získat Malta, Lucembursko a Kypr.

Poslední příloha stanovuje klíčové požadavky na kontrolní systém ČR.

Návrh **není doprovázen studií dopadu** s tím, že EK se odvolává na studie dopadu, které zpracovala ke svému Plánu pro klimatický cíl 2030 a k návrhu revize směrnice o EU.

Za účelem začlenění Fondu do aktuálního Víceletého finančního rámce (VFR) 2021-2027 a jeho financování **plánuje Komise v nejbližší době navrhnout změnu nařízení k víceletému finančnímu rámci na období 2021-2027, do kterého budou zahrnuty dodatečné výdaje Unie na období 2025-2027 ve výši 23,7 miliardy EUR. Výše částky 48,5 mld. EUR na období 2028-2032 a její pokrytí bude záviset na dostupnosti finančních prostředků v rámci ročních stropů budoucího víceletého finančního rámce**.

V celém období 2025-2032 navrhuje Komise financování Fondu z vlastních zdrojů rozpočtu Unie, od roku 2026 včetně příjmů z obchodování s emisními povolenkami z budov a silniční dopravy (na základě pozměňovacího návrhu rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů EU, který by Komise měla předložit pravděpodobně do konce roku 2021).

Návrh zatím nebyl projednáván, nicméně pro jeho projednávání byla vytvořena **zcela nová ad-hoc pracovní skupina pro Sociální klimatický fond**.

(Plánovaný) HARMONOGRAM

Procesně jsou postupy nastavené stejně jako u RRF/Národního plánu obnovy (NPO)

Od poloviny roku 2023	ČS mohou začít předkládat své návrhy plánů na využití SKF (v souvislosti s předkládáním Vnitrostátního plánu pro energetiku a klima)
Koncem roku 2023 a začátkem roku 2024	EK začne připravovat delegované akty týkající se požadavků na podávání zpráv v rámci SKF
30. červen 2024	Začne platit nařízení o zřízení SKF Nejpozdější termín, do kterého by ČS měly oficiálně EK předložit své plány
30. červen – 31. prosinec 2024	EK posoudí SKP a případně přijme delegované akty v souvislosti s jejich schválením
Začátek roku 2025	EK začne podepisovat s ČS individuální dohody o využívání SKF
Od poloviny roku 2025	ČS mohou začít žádat o platby. Žádosti o platbu se můžou předkládat dvakrát ročně. Platby budou prováděny na základě vyhodnocení splněných milníků a cílů.

II. Pozice ČR

Přestože konkurenceschopnost představuje jeden z hlavních pilířů, které by balíček FF55 měl adresovat, nařízení o Sociálním klimatickém fondu tuto skutečnost téměř vůbec nereflktuje. Česká republika vnímá zachování konkurenceschopnosti/životní úrovně mikro-podniků/domácností jako jeden z klíčových faktorů celého procesu zelené tranzice. V dosavadní podobě nařízení o SKF není problematika konkurenceschopnosti a životní úrovně adresována.

ČR si je vědoma nutnosti kompenzace zvýšených nákladů domácností i mikro podniků v souvislosti s vytvořením nového emisního obchodování pro sektor budov a silniční dopravy. V této souvislosti vítá, že EK přichází s návrhem, jak tyto dopady alespoň částečně kompenzovat. **Otázkou však je, kdo všechno má být příjemce této podpory. ČR je přesvědčena, že je třeba cílit přímo na ty, na které návrh doléhá.**

Zároveň se ČR domnívá, že navržený nástroj/fond je **administrativně vysoce náročný a aby mohl řádně fungovat a poskytovat podporu zranitelným mikro podnikům a domácnostem bude třeba vyjasnit řadu otázek.**

ČR **identifikovala především tyto důležité či problematické body:**

a) definice

ČR považuje navržené **definice zranitelných domácností a mikro podniků za velmi vágní a nekonzistentní s jinou legislativou.** Směrnice 2019/944 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou obsahuje pojem „zranitelný zákazník“ a mezi jeho definiční znaky zahrnuje **výši příjmů,**

kritickou závislost na elektrických zařízeních ze zdravotních důvodů, věk. ČR upozorňuje na nekonzistentnost těchto pojmů, která může činit potíže při transpozici těchto dokumentů do národního právního řádu. Nepomáhá tomu ani stávající legislativní situace v ČR, kdy pojem **zranitelného zákazníka** dosud stále není ukotven a otázka energetické chudoby se řeší velmi pozvolna. Zranitelný zákazník by měl být zvláštním způsobem chráněn zejména v případě omezení nebo přerušení distribuce energie. Je nutné vzít v úvahu, že **příliš široká definice zranitelného zákazníka povede k vysoké socializaci nákladů provozovatele distribuční soustavy** příp. obchodníka ve vztahu k ostatním zákazníkům, což není žádoucí. Pokud jde o definici (energeticky) zranitelných domácností, **ČR zváží využití národní definice zranitelných osob obsažené v zákoně o pomoci v hmotné nouzi i pro účely úpravy klimatických opatření.**

V souvislosti s definicemi pojmů uživatel dopravy a zranitelný uživatel dopravy si ČR klade otázku, proč tyto definice nepokrývají ty subjekty, které budou přímo daným návrhem afektovány, tj. zejména silniční dopravce. ČR rovněž postrádá v návrhu **definici pojmu nízko-emisní vozidlo. ČR tedy bude požadovat vyjasnění, zpřesnění a případně doplnění uvedených definic v kontextu již existující legislativy.**

b) Sociální klimatické plány

ČR vnímá negativně analogii mezi zpracováním a vyjednáváním Národního plánu obnovy s nově navrženým Sociálním klimatickým plánem. Tento proces považuje za vysoce administrativně náročný a zdlouhavý. Nastavená kritéria by měla být flexibilnější, aby lépe reflektoval výchozí pozice členských států. S ohledem na fakt, že ČS budou minimálně z poloviny pokrývat financování z vlastních zdrojů, **ČR nesouhlasí, aby měla Komise silné pravomoci zasahovat do přípravy plánu, obdobně jako v případě Národního plánu obnovy, který je 100 % hrazen z unijního rozpočtu. ČR se obává, že v nejhorším případě může dojít k situaci, kdy nebude umožněno z SKF čerpat prostředky, neboť nebude možné sestavit a dosáhnout schválení SKP. ČR bude usilovat o zjednodušení zpracování a obsahu SKP a o minimalizaci pravomocí Evropské komise při přípravě a schvalování plánu.**

Pokud jde o zacílení opatření, která mají být zahrnuta do příslušného sociálně klimatického plánu, obecně vítáme zahrnutí tématu bezemisní a nízko-emisní mobility. Jak však je uvedeno již výše, pro **ČR je zásadní vyjasnit možnosti podpory nákupu bezemisních a nízko-emisních vozidel ze strany silničních dopravců.** Jsme jednoznačně toho názoru, že pokud bude systém EU-ETS dopadat na tyto subjekty, měla by existovat možnost, jak z tohoto fondu financovat postupnou obnovu jejich vozového parku (ve smyslu přechodu na bezemisní a nízko-emisní vozidla a tím tak eliminovat dopad systému EU-ETS na tyto subjekty). Z tohoto pohledu požadujeme za důležité vyjasnit, na koho se vztahuje opatření směřující k „*provide access to zero and low-emission vehicles*“

c) navržená výše alokace finančních prostředků

ČR se domnívá, že 50 % podíl může v podmínkách očekávané větší rozpočtové úspornosti podkopávat smysl fondu v zemích, kde budou prostředky nejvíce potřeba. ČR tedy bude usilovat o nižší spolufinancování členskými státy.

ČR vítá, že rozpočet umožňuje pokrývat výdaje související s přípravnými, monitorovacími, kontrolními, auditními a evaluačními činnostmi, které jsou nutné pro správu fondu a dosažení jeho cílů. **ČR nicméně požaduje ujištění, že příspěvek EU pro účely implementace SKF bude umožňovat využití prostředků na vlastní technickou pomoc pro provádění fondu** (analogicky jako tomu je v případě politiky soudržnosti), která bude pokrývat kromě výše uvedeného i náklady na pomoc při zpracovávání a hodnocení projektů, budování správních kapacit, analýzy a studie, akce ke zdokonalování metod hodnocení a výměny informací o postupech hodnocení, komunikační činnosti a šíření informací, zajištění vnitrostátních a regionálních kapacit pro plánování investic a synergie s ostatními aktivitami a finančními zdroji.

Současný návrh finančních podmínek (vysoká míra národního spolufinancování, absence předfinancování) by přinesl výrazné břemeno pro národní rozpočty (včetně problémů cash flow na začátku implementace SKF). **ČR proto bude prosazovat zmírnění těchto pravidel, resp. zavést**

možnost předfinancování (např. ve výši 5 %), které by z pohledu ČR mělo být umožněno jako v případě RRF (čl. 13 Předběžné financování).

d) metodika výpočtu finanční alokace

Co se týče metodologie rozdělení alokace mezi jednotlivé ČS, navržená kritéria, která se ve vzorci zohledňují, jsou pro ČR méně výhodná:

- zejména v kritériu obyvatelstva ohroženého chudobou (třetí nejnižší hodnota v EU) a procenta domácností ohrožených chudobou s nedoplatky na účtech za veřejné služby (druhá nejnižší hodnota v EU) dosahuje ČR velmi dobrých hodnot;
- podíl ČR na alokaci EFRR/ESF pro období činí 4,19 %, podíl na alokaci FST pak dokonce 8,53 %, pouze u FS je podíl významně vyšší, a to 17,39 %;
- z pohledu intenzity podpory (alokace na obyvatele) je ČR na 12. místě.

Nastavení podílů v rámci fondu mezi jednotlivé členské státy by mělo být dále diskutováno. Je na zvážení, zda **pro vyjádření energetické chudoby je nevhodnější indikátorem procento domácností ohrožených chudobou, které mají nedoplatky na účtech za služby**. Jako alternativa se nabízí např. **podíl výdajů na energii na příjmech domácností** či jiný indikátor, který by lépe odrazil úroveň energetické chudoby na úrovni členských států a s tím spojenou různou citlivostí na růst ceny energií. Zranitelné skupiny a jejich charakter se s ohledem na jednotlivé členské státy mohou lišit. Národní statistiky při tomto nastavení neberou v potaz např. **disparity mezi regiony** nebo mezi jednotlivými vrstvami obyvatelstva, které jsou v ČR poměrně signifikantní. **Z hlediska procenta domácností ohrožených chudobou s nedoplatky na účtech za veřejné služby jsou národní statistiky podprůměrné. Avšak podíl těchto domácností ve specifických (tzv. uhelných) regionech, např. Ústecký kraj, je ve srovnání s EU alarmující. Na pozadí regionálních nerovností se vyskytují zranitelné skupiny, které jsou reálně ohroženy energetickou chudobou. Jedná se zejména o osoby v exekuci a nízkopříjmové domácnosti. Z hlediska energetické chudoby v celé ČR jsou nejvíce zranitelnou skupinou senioři, dále samoživitelky a domácnosti s více dětmi. I proto nemusí být takto navržená kritéria vhodná.** Výpočtový vzorec rovněž nezohledňuje **nepřímé emise domácností, které odebírají teplo z CZT, které je v Česku rozvinuté a stále pokrývá významnou část spotřeby**. V rámci aktuálního vzorce jsou zohledněny pouze emise vzniklé spalováním paliv v domácnostech, přičemž státy s rozvinutým CZT mají tyto emise nižší a tím se snižuje i jejich podíl ve fondu. Ohrožení energetickou chudobou je však pro domácnosti připojené na CZT stejně reálné jako pro domácnosti s přímými emisemi, a proto by je měl výpočtový vzorec zohledňovat.

Pokud jde o metodiku pro stanovení maximální finanční alokace členského státu, dle aktuálního návrhu EK připadá na ČR na období 2025–2032 1,7 mld. EUR, což odpovídá 2,4 % celkové alokace fondu (a využívá navrženou záchrannou síť). Tento podíl zhruba **odpovídá podílu ČR na celkové populaci EU a nedostatečně tak zohledňuje nižší hospodářskou vyspělost ČR ve srovnání s průměrem EU. ČR tak bude požadovat vyjasnění alokační metodiky** (uvítala by rovněž odkazy na statistická data k jednotlivým ukazatelům) **a zdůvodnění relevantnosti konkrétních parametrů** (např. podíl domácností s nedoplatky na účtech za energii a služby) **pro dosažení cíle snižování emisí v dotčených sektorech. ČR by pak podpořila úpravu alokační metodiky, aby lépe odpovídala nižší ekonomické vyspělosti ČR a dopadům zavedení ceny uhlíku na domácnosti a mikro-podniky.**

e) dopady na rozpočet EU

Z hlediska rozpočtových dopadů je třeba posuzovat návrh komplexně s ohledem na jeho vazbu na víceletý finanční rámec a systém financování rozpočtu EU.

Pokud by plánované navýšení víceletého finančního rámce na období 2021–2027 o 23,7 mld. EUR nebylo plně pokryto příjmy z prodeje emisních povolenek (či tyto nakonec nebyly zavedeny), muselo by být financováno dodatečnými odvody členských států, včetně České republiky (prostřednictvím

vlastního zdroje z HND). To bude platit zejména a minimálně pro rok 2025, s novým vlastním zdrojem z emisních povolenek se totiž počítá nejdříve od r. 2026.

ČR proto preferuje a uvítala by, aby byly v maximální míře zachovány stávající stropy VFR 2021-2027, prostředky byly nalezeny v rámci nich a revize (navýšení) VFR tak bylo omezeno na nezbytné minimum.

f) ostatní

- ČR upozorňuje na existenci **problému rozdílných pobídek (tzv. split incentives) v oblasti renovace mezi majiteli a nájemci bytů**, resp. budov, který bude do zásadní míry ovlivňovat praktickou implementaci nařízen v praxi. **Zahrnutí budov do separátního systému EU ETS bude mít významný dopad na nízkopříjmové skupiny a lidi zasažené energetickou chudobou.** Často se jedná o lidi žijící v pronajatých bytech. Na tyto subjekty budou přenášeny dodatečné náklady zvýšených cen energií v důsledku rozšíření EU ETS. Zároveň však tyto subjekty nemají de facto žádnou kontrolu nad renovací budovy, resp. bytu ve kterém bydlí. Majitelé těchto nemovitostí z principu nebudou mít ze zavedení EU ETS motivaci budovy renovovat, protože zvýšené náklady na provoz na ně nijak nedopadnou. Bez vyřešení problému rozdílných pobídek proto nebude prakticky možné finanční prostředky ze Sociálního klimatického fondu efektivně využít pro řešení negativních dopadů na lidi zasažené energetickou chudobou. ČR upozorňuje, že povinnost řešení rozdílných pobídek je upravena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU o energetické účinnosti. Nicméně implementace této povinnosti se ukazuje napříč EU jako zásadní problém. **ČR se domnívá, že nařízení o Sociálním klimatickém fondu nereflektuje dostatečně existenci tohoto problému.**
- SKF je zaměřen na dočasnou podporu příjemců a opatření a investice v zájmových sektorech. Fond je navržen pro období 2025–2032, zahrnuje tedy pouze jeden z milníků přechodu ke klimaticky neutrální EU (2030). Lze předpokládat, že i po roce 2032 bude přechod vyvolávat zvýšené nároky na příjmově slabší cílové skupiny, měl by tedy již při svém založení **deklarovat zájem na svém fungování minimálně po celé období 2025-2050.**
- ČR považuje za samozřejmé, že prostředky, které členský stát dobrovolně převede ze své obálky ve sdíleném řízení do SKF, budou v rámci SKF využity pouze ve prospěch dotčeného členského státu. ČR by měla trvat na tom, aby pro případný přesun prostředků byl zachován stejný princip, jako je nastaven v nařízení o společných ustanovení včetně mechanismu pro přesun nevyužitých prostředků zpět, stejně tak jako je tomu v ostatních nařízeních pro jednotlivé programy. **ČR bude požadovat vysvětlení, jakou výhodu pro členský stát bude znamenat možnost dle čl. 10 odstavce 2 návrhu nařízení nechat řídicí orgány (ŘO) programů sdíleného řízení implementovat určitá opatření ze SKF.**
- ČR bude požadovat ujištění, že se na finanční prostředky nebudou vztahovat pravidla veřejné podpory. Striktní aplikace pravidel veřejné podpory může negativně ovlivnit čerpání tohoto fondu a jeho dopad na snižování energetické chudoby.
- Upozorňujeme, že na SKF a veškeré výdaje je taktéž uplatněn plošný princip “významně neškodit“ (Do No Significant Harm), který je aplikován na všechny evropské finanční prostředky. Pouze přímé transfery a sociální podpora budou zřejmě z jeho aplikace dle Nařízení vyjmuty. Metodiku pro uplatnění pro účely SKF Komise vydá v dostatečném předstihu. **ČR bude požadovat, aby se neopakovala zkušenost z RRF (ale i politiky soudržnosti), kdy obdobná technická vodítka byla vydána až ve velmi pozdní fázi přípravy NPO.**

Implementace v rámci ČR

Nastavení SKF považujeme v prostředí ČR za proveditelné. Procesně má nejbližší k RRF/NPO; s tímto nástrojem ČS, včetně ČR, průběžně nabývají zkušenosti.

MŽP má s podporou obdobných opatření a investic zkušenost zejména v rámci programu Nová zelená úsporám / komponenta 2.5 NPO a OPŽP – kotlíkové dotace pro nízkopříjmové domácnosti. Zaměření těchto programů se nabízí jako vhodné východisko pro alespoň částečné využití SKF. **Další možnosti**

by byla implementace prostřednictvím dočasného navýšení příjmu cílových skupin nebo pokrytí daňových úlev, pokud jde např. o oblast podpory čisté mobility.

3) Dopad na právní řád ČR:

Návrh nařízení pracuje s pojmy, které dosud nejsou v českém právním řádu ukotveny, například energetická chudoba.

4) Dopad na státní rozpočet:

V návaznosti na navrhované zahrnutí SKF do VFR a zvolený způsob financování prostřednictvím navýšení odvodů členských států do rozpočtu EU, či nového vlastního zdroje založeného na ETS by došlo k navýšení odvodů ČR do rozpočtu EU proporcionalně k jejímu podílu na financování rozpočtu EU, případně ke snížení příjmů z prodeje emisních povolenek o částku, která by musela být odváděna do rozpočtu EU jako nový vlastní zdroj.

5) Další relevantní dopady:

- Podpora poskytovaná z fondu by měla dopomoci domácnostem a podnikům snížit jejich emise skleníkových plynů a podpořit odklon od využívání takových způsobů vytápění a přepravy, které vedou k znečišťování ovzduší. Zároveň by měla zpřístupnit důstojné bydlení (např. prostřednictvím obecní výstavby sociálního bydlení) a poskytnout fyzicky i cenově dostupné prostředky čisté mobility (rozšíření spojů a frekvence hromadné dopravy, rozšíření sdílených bezemisních dopravních prostředků).
- Rozvoj sdílené dopravy, sdílené ekonomiky – lze předpokládat, že SKP bude svými prostředky příznivě ovlivňovat nejen rozvoj v současnosti známých forem sdílené ekonomiky a dopravy, přispěje také k iniciaci a pilotnímu ověřování nových způsobů úspor, jakož i rozvoji nových vzorců chování obyvatelstva, podnikání firem a podoby obchodních modelů, rozvoj digitalizace.
- Rozvoj sektoru stavebnictví – v důsledku realizace opatření v rámci SKF lze očekávat nárůst poptávky zejména po rekonstrukčních a dalších stavebních pracích, což bude jednak vytvářet pracovní místa, na druhou stranu se bude rozšiřovat potřeba nových specifických znalostí a dovedností v oblasti propojení architektury, stavebnictví, energetické efektivity a klimatu, tudíž lze očekávat i odraz do oblasti celoživotního vzdělávání.
- Prostředky SKP přispějí ke zlepšení životního prostředí a lze očekávat jejich kladný odraz na zdraví obyvatelstva

6) Pozice zástupců sociálních a hospodářských partnerů, zástupců samosprávy, nevládních organizací a případně dalších osob:

Hospodářská komora ČR se k Sociálnímu klimatickému fondu staví spíše negativně. Má pochybnosti ohledně právního základu na přijetí nařízení v této oblasti. Hospodářská komora ČR považuje rovněž za diskriminační z hlediska našeho státu navrženou alokaci pro ČR, kterou pokládáme za příliš nízkou. Sociální klimatický fond navíc vymezuje okruh oprávněných subjektů, kteří z něj mohou čerpat, příliš úzce (zranitelné mikro podniky, domácnosti, uživatelé dopravy). Svaz průmyslu je přesvědčen, že problém energetické chudoby by měl být primárně řešen skrze sociální politiky členského státu, jak to ustanovuje čl. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944. Zřízení Sociálního klimatického fondu (dále jen „Fondu“) a doprovodného Plánu nesmí pro Českou republiku (žadatele ani koordinační subjekt) představovat nadbytečné transakční a administrativní náklady na rozdíl od přímé národní redistribuce financí, resp. zřízení národního fondu, který by zohledňoval různé dekarbonizační trajektorie, různorodou socioekonomickou situaci členských států a nákladovou efektivitu dekarbonizace ekonomiky jednotlivých států. Vznik Fondu může ČR podpořit za podmínky, že přinese podporovaným subjektům v ČR významně více prostředků, než do něj ČR přímo nebo nepřímo vloží a že bude zajištěna dostatečná flexibilita Fondu i Plánu, aby byly efektivně využity všechny jeho prostředky. Zároveň je účelné zajistit, aby bylo možné maximálně využít stávající běžící programy podpory (např. kotlíkové dotace, NZÚ) s co nejmenšími úpravami a nebylo nutné vytvářet programy nové v rámci jiné struktury.

Chtěli bychom také vědět, jak budou zajištěny požadavky na transformaci odvětví nově zahrnutých do ETS? V případě dopravy by prostředky Fondu měly být zaměřeny také na podporu rozvoje čisté mobility či transformaci automobilového průmyslu a návazných odvětví (např. reskilling a upskilling zaměstnanců).

7) **Pozice EK a EP:**

EK je předkladatel návrhu. EP své stanovisko zatím nezaujal. 9. 9. však proběhla na toto téma diskuse v rámci výboru ENVI.

8) **Pozice členských států:**

Nejsou známy.

9) **Projednání v Parlamentu ČR:**

V Senátu ČR by měl být návrh projednán ve Výboru pro EU, Výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí a také Výboru pro zdravotnictví a sociální politiku.

10) **Procedurální otázky:**

- a) Právní základ: čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie
- b) Postup projednávání: řádný legislativní postup
- c) Hlasovací procedura: kvalifikovaná většina

11) **Zhodnocení a doporučení OEU**

Zhodnocení

Komisi představený návrh nařízení, kterým se zřizuje Sociální fond pro klimatická opatření, má pomoci členským státům řešit dopady rozšíření systému EU pro obchodování s emisemi o sektor budov a silniční dopravy na zranitelné skupiny. Vláda tento návrh považuje za jeden ze dvou² nejproblematictějších legislativních návrhů představených v rámci balíčku Fit for 55. Indikace, že se bude jednat o značně problematický návrh, vyplývá také z prvotních debat na úrovni pracovních útvarů Rady či z projednávání návrhu ve vnitrostátních parlamentech (viz doporučení k přijetí odůvodněného stanoviska v irském parlamentu). Návrh je diskutabilní hned z několika důvodů. V prvé řadě se jedná o celkový obnos peněz, který má mít fond k dispozici a finanční krytí těchto prostředků. Komise v odůvodnění návrhu přislíbila „v brzké době“ představit návrh na změnu nařízení o víceletém finančním rámci (VFR) na období 2021-2027 s cílem zohlednit nové výdaje EU ve výši 23,7 mld. EUR na období 2025-2027. Dosud přitom nemáme informaci, kdy Komise hodlá pozměněný návrh nařízení představit, ani jaké návrhy týkající se systému financování rozpočtu EU Komise představí. S velkou pravděpodobností se bude jednat zejména o příjmy z prodeje emisních povolenek. Nicméně s tímto novým vlastním zdrojem se počítá od roku 2026, přičemž finanční krytí fondu pro rok 2025 je nejasné. Dále je nejisté finanční krytí po zbytek fungování fondu (období 2028-2032), neboť závisí na politických dohodách o navazujícím VFR.

Druhým a s finančním krytím souvisejícím diskutabilním bodem návrhu je metodika výpočtu maximálního finančního přidělu pro každý členský stát. Finanční alokace sice přibližně odpovídá podílu ČR na celkové populaci EU, nicméně nezohledňuje větší dopady zelené tranzice na české hospodářství (s ohledem na strukturu českého průmyslu) a zejména závažnost dopadů na zranitelné skupiny v ČR. Spoluúčast členských států je také poměrně vysoká a činí nejméně 50 % celkových odhadovaných nákladů národních sociálních plánů pro klimatická opatření. Přesto návrh uděluje Komisi silnou roli v rámci posuzování národních plánů a obsahuje i rozsáhlá zmocnění pro Komisi, např. pro stanovení společných ukazatelů pro podávání zpráv o pokroku a za účelem monitorování a hodnocení fondu. V neposlední řadě je značně nevhodné, že Komise s návrhem nepředstavila

² Druhým vysoce kontroverzním návrhem je pro vládu návrh nařízení, kterým se zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích (projednávalo jako sen. tisk N 073/13). <https://senat.cz/prezentace/historieHandler.do?op=prepare&id=2485>

posouzení dopadů specifické pro tento návrh, nýbrž se spokojila s dopadovými studiiemi k souvisejícím návrhům a iniciativám.

Nutno dodat, že definice termínů uvedených v návrhu jsou v řadě případů velmi problematické s ohledem na jejich vágnost a obecnost (např. odhadované celkové náklady plánu definované jako odhadované celkové náklady a opatření a investice v předloženém plánu nebo uživatelé dopravy jako domácnosti a mikropodniky, které využívají různé možnosti dopravy a mobility). Návrh také odkazuje na definice v dosud nepřijatých normách (např. Energetická chudoba definovaná v souběžně projednávaném návrhu směrnice o energetické účinnosti). Řada definic se jeví jako velmi široká a tudíž obtížně aplikovatelná, např. zranitelné domácnosti definované jako domácnosti trpící energetickou chudobou nebo domácnosti, (...) které postrádají prostředky na renovaci budovy, již obývají. Za obtížně uchopitelné lze považovat i spojení „významné zasažení“ zranitelných skupin cenovými dopady začlenění budov či silniční dopravy do působnosti směrnice 2003/87/ES.

V kontrastu k tomu, že vláda považuje návrh nařízení o Sociálním fondu pro klima za jeden ze dvou klíčových návrhů balíčku Fit for 55, je stručná rámcová pozice k návrhu (cca 4,5 strany, vlastní návrh nařízení s odůvodněním čítá 39 stran). Vláda navíc odmítla před volbami rámcovou pozici schválit.

V pokladech tedy vycházíme z pracovní, tj. úřednické verze, která může doznat zásadních změn. Z pracovní verze rámcové pozice není bohužel patrné, jak by vláda prostřednictvím fondu chtěla podpořit konkurenceschopnost a jaký vztah má konkurenceschopnost k sociálním dopadům zelené tranzice. Chybí též konkrétní stanoviska k jednotlivým ustanovením návrhu. Pokud je pro vládu prioritou navýšit maximální finanční příděl alokovaný pro ČR s ohledem na očekávané negativní dopady implementace balíčku Fit for 55, bylo by vhodné vyjednávání o návrhu podložit analýzou situace dotčených zranitelných skupin v ČR jako celku i v jednotlivých regionech. Není známo, že by vláda podobnou analýzou pro potřeby tohoto návrhu disponovala či ji zpracovávala.

Debata k tomuto návrhu se odehrála také na jednání výborů pro evropské záležitosti parlamentů zemí V4 na počátku září 2021 v Praze.³ Viceprezident Svazu průmyslu a dopravy ČR (SP) Radek Špicar v rámci úvodní řeči zdůraznil, že přechod ke klimaticky neutrální ekonomice bude pro ČR (a jiné státy V4) těžší než pro jiné a že je zapotřebí umět si říci o více času a/nebo peněz. Lze dodat, že pokud bude přechod příliš překotný a dopady na zranitelné skupiny příliš drastické, hrozí ztráta jejich podpory vůči přechodu na klimaticky neutrální ekonomiku.⁴

Doporučení

S ohledem na očekávané dopady rozšíření obchodování s emisemi o sektor dopravy a budov na zranitelné skupiny a vzhledem ke skutečnosti, že návrh o SF pro klima je považován za jeden z nejproblematictějších z celého balíčku „Fit For 55“, doporučujeme přijmout stanovisko pro VEU, v němž se lze vyjádřit k postupu výpočtu maximálního finančního příspěvku pro ČR ve vztahu k dopadům na zranitelné skupiny v ČR, k výši vnitrostátního příspěvku k celkovým odhadovaným nákladům (tj. 50 %) apod.

Alternativně lze doporučit VEU vzít návrh po jeho projednání na vědomí. (!)

III. Stanovisko zpravodaje k SKF

SKF nastoluje více otázek, než odpovídá. Předkládá více problémů, než nabízí řešení.

Představuje ještě větší administrativní a byrokratickou zátěž, než bylo zvykem dosud. Mnohé z připomínek již shrnuje výše uvedená pozice ČR a zhodnocení a doporučení OEU výše. Těžko se předpovídá budoucnost. Ale můžeme se ohlédnout do minulosti a stavět na zkušenostech se související problematikou.

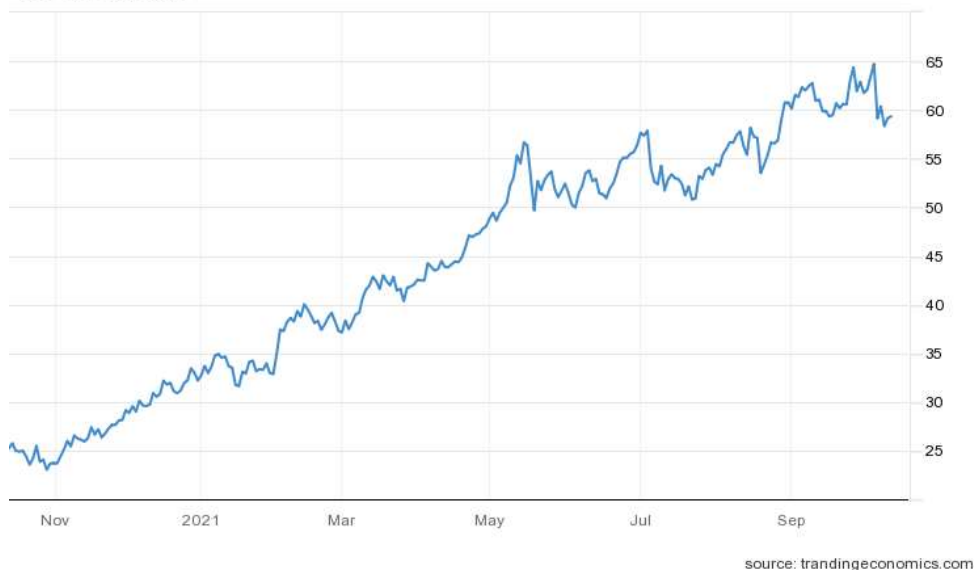
³ Zápis ze setkání dostupný na vyžádání u OEU.

⁴ Je možné uvést příklad ze Španělska, kde podle zprávy obdržené z diplomatického zastoupení došlo k meziročnímu růstu cen za elektřinu až o 46 %. Rok 2021 se tak stal rokem s nejdražší cenou elektřiny v historii. Můžeme dále citovat výňatek komentáře ZÚ: „Španělská vláda má energetický přechod jako jednu z hlavních priorit a pravdou je, že si tento úkol bere velmi vážně. Zároveň nemůže přehlížet ekonomické dopady na běžného občana. (...) Španělsko cílevědomě usiluje o naplnění klimatických závazků, nicméně je těžké občany neustále jen přesvědčovat o potřebě tohoto přechodu, když jediné, co se jich přímo dotýká, jsou neustále rostoucí faktury za elektřinu.“ (viz ZÚ Madrid 2305)

Z tohoto pohledu za sebe přidávám další zásadní připomínky:

- a) Česko absolutně **nezvládá identifikovat potřebné a směřovat na ně pomoc**. Často místo adresné pomoci raději nakonec zavede vždy plošné opatření. Příkladem neschopnosti státu změnit situaci potřebných jsou sociální dávky mj. v oblasti bydlení. Stát dlouhodobě propalčí miliardy na tzv. doplatky a příspěvky na bydlení. Tato sociální dávka postupně vystoupala až na 13 miliard ročně. I za vysoké prosperity a nízké nezaměstnanosti to bylo za rok 2020 kolem 9 miliard Kč. Proč? Protože mnozí z příjemců těchto miliard jsou obchodníci s chudobou. Problém trvá roky a stát ho není schopný jakkoli řešit. Vedle toho se utrácí veřejné miliardy na „řešení“ tzv. sociálně vyloučených lokalit. Jejich počet roste stejně jako počet lidí v nich žijících. A dostupnost bydlení je čím dál horší.
Je vysoce pravděpodobné, že to podobně dopadne s dávkami na energetickou chudobu. Těm nejpotřebnějším se nedostane. Ke kterým se dostane, těm nepomůže..
- b) Dlouhodobě nejsme jako Česká republika pod „dohledem“ Evropské komise po celou dobu našeho členství v EU **schopni kohezní evropské prostředky, tedy finance určené na snižování regionálních rozdílů, jednoduše využít a nasměrovat do těch regionů**, pro které jsou tyto finance určeny. V zásadě nezvládáme jednoduchý úkol. Výsledkem takové **antikohezní politiky** je pak neustálé zvyšování disparit mezi regiony a nekonvergování Severozápadu. Balíček Fit for 55 má ještě větší ambice, a bude mít **ještě větší negativní dopady na obyvatelstvo, než stávající (anti)kohezní politika, zejména v méně rozvinutých regionech**.
Na základě dlouholeté zkušenosti s **evropskými kohezními fondy lze s pravděpodobností hraničící s jistotou již nyní konstatovat, že i výsledky SFK dopadnou stejně – totiž opačně**. Způsobí růst energetické chudoby a růst zranitelných domácností. V méně rozvinutých regionech se tak stane téměř 100% a dopady v nich budou neúnosné! Dopady na obyvatele bude v rámci ČR podle regionů velmi nerovnoměrný v tom smyslu, že v některých regionech bude zasaženo spíše desítky % obyvatel.
- c) Dalším negativním příkladem nefunkčnosti podobných nástrojů je **Fond spravedlivé transformace**, který je bez násobně vyšších částek mj. i z národních příspěvků a svým výrazným směřováním na velké podniky jen dalším fikovým listem, který se snaží zneviditelnit nutný dopad tranzice, kterým bude **pokračující propad běžných obyvatel uhelných regionů do větší chudoby**.
FST nemůže v českém pojetí přispět k transformaci regionu, nemůže nahrazovat kohezi (jak někteří vysvětlují). Pro ilustraci tři postřehy k **FST** :
 - Např. SRN přidá k evropskému příspěvku o řád více z vlastního rozpočtu (2,5 přidá 80 miliard EURo z vlastního rozpočtu!). Pak může dojít k transformaci regionu.
 - **Roční objem ekonomiky** navázané na „uhlí“ v regionech je řádově srovnatelný s celkovým příspěvkem do FST z EU...
 - **Výběr projektů** v rámci FST ... např. v Ústeckém kraji je velmi zvláštní, převážná část jde velkým podnikům jako je ČEZ (na přípravu další těžby!), či na měkké projekty.
- d) Prudce a neudržitelně rostoucí tržní **cena emisních povolenek** jasně ukazuje, že situace se už vymkla z rukou. Viz graf. Povolenky neplní vůbec svůj smysl a ke snižování emisí nikoho nemotivují. Staly se jen nástrojem v rukou spekulantů:

EU Carbon Permits

Už nyní tak dochází k paradoxním situacím. Emisní povolenky se zavedly, aby navyšovaly cenu „špinavé“ energie a donutily tak podniky a státy ke snižování produkce emisních plynů. Místo toho ale tento umělý nástroj způsobil, že nedošlo k vytvoření dostatečného prostoru pro postupné budování kapacit pro přechod na „čistou“ energii:

Dokonce ani není stále konsenzus na jádru, zda-li to je či není čistý zdroj energie, ale ceny energií rostou tak rychle, že zákazníci stojí již tuto zimu před zdražováním energie o desítky procent a roste tak riziko, že mnohým domácnostem již tuto zimu nebudou stávající příjmy dostatečovat na pokrytí rostoucí ceny energií. Česká vláda se to snaží řešit zavedením tzv. **energetických šeků pro 800 tisíc!!! nejchudších domácností**, kterým by měly pokrýt **polovinu** ze zdražení energií (https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/energeticke-seky-zdrazovani-energie-elektrina-plyn_2110020010_ern). Navíc se s přestupem na elektromobilitu poptávka po elektřině bude zvyšovat, aniž by ji ale byly, a to ani výhledově, schopny uspokojovat obnovitelné zdroje, což dále povede ke zvyšování cen energií, a situace se tak bude dále zhoršovat. A to určitě nechceme od emisních povolenek, aby vyšponovaly cenu energií tak vysoko, že si domácnosti nebudou moci dovolit za tržní ceny energie nakupovat, a že tak poroste počet domácností závislých na státních subvencích, aby dokázaly přežít zimu.

Z emisních povolenek se stala spekulace. Těžko se vytváří jednotná evropská politika, když Evropská unie trpí po dalších desítkách let velkými rozdíly a nerovnostmi. Ceny, např. cena emisní povolenky je stejná v Lucembursku, jako třeba v Bulharsku !

- e) S již nyní prudce rostoucí cenou energií a růstem domácností, které si tak vysokou cenu energii nebudou moci dovolit, souvisí naprosto zásadní námitka vůči SKF. A to **absolutně nedostatečná alokace finančních prostředků. Česko má získat 44 mld. Kč na období 2025- 2032**. To je 5,5 miliardy ročně. Nejde přitom jen o sociální dávky, nemá jít ani jen na opatření domácnostem, ale i Malým firmám, A nejen na energie.

Stát (úředníci) navíc z toho požaduje prostředky na :

... „přípravné, monitorovací, kontrolní, auditní a evaluační činnosti, a dále náklady na pomoc při zpracovávání a hodnocení projektů, budování správních kapacit, analýzy a studie, akce ke zdokonalování metod hodnocení a výměny informací o postupech hodnocení, komunikační činnosti a šíření informací, zajištění vnitrostátních a regionálních kapacit pro plánování investic a synergie s ostatními aktivitami a finančními zdroji“. (jak výstižné...! Jistě, pane ministře!)

Po odečtení těchto nákladů státu na tuto další náročnou administrativu, zůstává v SKF kolem 5 miliard Kč na rok. Vláda odhaduje, že již tuto zimu bude potřebovat pomoc zaplatit energie 800 tisíc domácností. V Česku je cca 4,372 milionů domácností. Podle vlády je tedy již tento

rok přes 18% českých domácností ohroženo energetickou chudobou. Takové množství domácností není možné udotovat - hovoříme tady o desítkách miliard korun ročně.

(malá a nutně nepřesná úvaha, ale jde o představu o řádu - náklady na bydlení tvoří cca 20% podíl z čistého příjmu českých domácností. 2/3 z těchto výdajů na bydlení tvoří náklady na elektřinu a plyn. Tedy ještě před zdražením cca 13% podíl z výdajů domácností tvoří jen plyn a elektřina. Průměrný čistý peněžní příjem na osobu v domácnosti je 200 tisíc Kč, průměrný počet členů domácnosti je 2,47 osob. Průměrný výdaj domácnosti na plyn a elektřinu tak v ČR nyní činí cca 65.000 Kč/rok. Velkoobchodní ceny se meziročně zvedly u plynu o 300 %, u elektřiny o 200%, o desítky procent stoupnou již tuto zimu ceny maloobchodní. Stoupne tak i počet domácností, které si takto drahé energie nebudou moci dovolit, a zvýší se současně významně podíl výdajů na energii v rámci domácnosti. Jenom pro potřebné domácnosti by tak bylo potřeba až desítek miliard korun ročně.

SKF je ale určen nejen pro domácnosti, ale i pro mikropodniky a podpora má navíc směřovat na zvyšování energetické účinnosti budov, provádění renovace budov, dekarbonizaci vytápění a chlazení budov, včetně integrace obnovitelných zdrojů, či podporu nízkoemisní mobility, a to už hovoříme o dalších stovkách miliard.

Proto nás **5 miliard Kč ročně ze SKF** před negativními dopady jako následku zbrklého plnění klimatických cílů nemůže zachránit vůbec nijak. Alokace by musela být několikanásobná a musel by být několikanásobný příspěvek z národních zdrojů na kofinancování.

- f) Komise a některé členské státy tvrdí, že pravými důvody nárůstu cen je z cca 80 % nárůst cen plynu na globálních trzích a nikoliv politiky v rámci Zelené dohody pro Evropu. A že je nárůst cen jen přechodnou záležitostí, která se příští rok zase spraví. To ale je jen přání otcem myšlenky. Ceny energií ve střednědobém horizontu neklesnou, v nejlepším případě zůstanou stejně vysoko, spíše ale budou dále růst. **Plyn souvisí s elektřinou. Evropa nemá nedostatek levné elektřiny, protože se v posledních letech zbavovala jak jaderných, tak uhelných zdrojů, ale nemá je adekvátně nahrazené obnovitelnými. Tím logicky stoupl význam plynových zdrojů.** Plyn proto hraje a bude hrát čím dál tím větší roli v evropské energetice.

A protože Evropa nemá žádný vliv na jeho cenu, je výsledkem explozivní růst ceny plynu a i elektřiny.

Trend závislosti a trend spotřeby plynu (nahrazování uhelných tepláren a elektráren plynovými) bude dále růst a tím i cena plynu a tím i cena elektřiny. Nemluvě o energetické závislosti na zemích jako je Rusko

A především o emisích, které se spalováním (ale jistě také těžbou a přepravou!!!) plynu vypouští - těžko se dá v souvislosti s přechodem od uhlí k plynu hovořit o zelené energetice, je to pořád fosilní palivo.

- g) SKF má začít od roku 2025. Ale co do té doby? A skončit má po roce 2032. Ale co potom?**

Závěr zpravodaje je proto jednoznačný:

SKF je podobně jako Fond spravedlivé transformace spíše alibi. SKF nemá reálnou šanci zabránit potenciálně rostoucímu počtu českých domácností v propadu do energetické chudoby (musel by disponovat násobně větší alokací). Spolu s ostatními jeho výrazně převažujícími negativy (nejasné finanční krytí, nevhodná metodika výpočtu, administrativní náročnost a zvyšování byrokracie, zpracovávání dalšího (sociálně-klimatického)

plánu, nárůst úředníků, kontrolorů a dalších administrativních nákladů, nezohledňování regionálních rozdílů, zcela nedostatečné definování používané terminologie a možných příjemců, nejasné zacílení, závažnost a nezohlednění dopadů na hospodářství a zranitelné skupiny atd) nemůže přinést SFK nic z toho, co naznačuje, že přinese a bude jen dalším předstíráním a chimérou. Jistě SKF není možné jen vzít na vědomí. Je třeba požadovat zásadní úpravy a studie dopadů na národní státy a regiony.

IV. Návrh usnesení:

VUZP v rámci projednávání návrhu Nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Sociálního klimatického fondu

poukazuje na to, že

že dopady zvyšujících se cen energií jako následku zelené tranzice ještě dále zhorší situaci v méně rozvinutých regionech a vyloučených lokalitách, a že je třeba tuto situaci urychleně řešit,

upozorňuje, že

alokace pro Českou republiku není při současném růstu cen dostatečná ani na pokrytí potřeb zranitelných domácností, přičemž počet takovýchto domácností a osob značně stoupá

je toho názoru, že

zřízení Sociálního klimatického fondu (SKF) v podobě, v jaké byl předložen, nedokáže zabránit neúnosnému cenovému dopadu nově navrhovaného stanovování cen uhlíku a zavedení obchodování s emisemi v odvětví budov a silniční dopravy na nejzranitelnější skupiny, za které Komise v návrhu označila zejména zranitelné domácnosti, zranitelné mikropodniky a zranitelné uživatele dopravy.

konstatuje, že

SKF nemůže principiálně fungovat, pakliže negativní důsledky „zelené politiky“ budou doléhat na neúměrně rostoucí množství domácností a malých firem

požaduje,

aby EU důsledně uplatňovala původní základní politiky soudržnosti (koheze) dříve, než obrovské finanční objemy nasměrují na jiné „politiky“

a proto dále navrhuje,

aby byl Komisí návrh na zřízení SKF přepracován (na základě kvalitnější reflexe posledního vývoje růstu cen energií, reálnější prognózy trhů, vývoje inflace na pozadí exponenciálně se zvyšujícího množství peněz v oběhu, zohlednění regionálních rozdílů, vývoje poptávky po elektřině při přechodu na elektromobilitu, dopadů na zranitelné skupiny a na hospodářství, definování používaných termínů, pozici jádra a plynových elektráren, přechodu na obnovitelné zdroje energií, hrozby blackoutů, snížení administrativní náročnosti, časovou kontinuitu)

V Krásné Lípě dne 17.10.2021

Zbyněk Linhart

zpravodaj,

předseda výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí
Senát Parlamentu ČR